

Dette faktablad er udarbejdet i samarbejde med [Sammenslutningen af Notarer i Den Europæiske Union \(CNUE\)](#).

1 Hvordan udarbejdes en dødsbodsdisposition (testamente, fælles testamente, arveaftale)?

Undtagen i ganske få tilfælde (artikel 4:97-107 i den civile lovbog (*Burgerlijk Wetboek*)) kan et testamente oprettes udelukkende ved hjælp af et notarialdokument eller et håndskrevet privat dokument, der overdrages til en notar med henblik på opbevaring (artikel 4:94 i den civile lovbog). Et testamente, der oprettes af to eller flere testatorer, accepteres ikke (artikel 4:93 i den civile lovbog). Aftaler om fremtidig arv accepteres heller ikke. I henhold til artikel 4:4(2) i den civile lovbog er aftaler, som har til hensigt at overdrage et bo helt eller delvist, ugyldige.

2 Skal dødsbodsdispositionen registreres, og i givet fald hvordan?

Den notar, som opretter testamentet, skal registrere de relevante oplysninger i centralregistret for testamenter senest den først følgende arbejdsdag. Se også: <http://www.centraaltestamentenregister.nl>. Der findes yderligere oplysninger om opbevaring og registrering af testamenter samt søgning efter disse på webstedet for The European Network of Registers of Wills Association (ENRWA) under "Information sheet" (dataark): <http://www.arert.eu>

3 Er der indskrænkninger i friheden til at træffe dødsbodsdispositioner (f.eks. tvangsarv)?

Kun afdødes efterkommere (børn eller – hvis børnene ikke længere er i live – disses børn) har ret til tvangsarv. Hverken ægtefællen eller slægtninge i opstigende linje er berettiget til tvangsarv. Tvangsarven udgør halvdelen af boet. Se artikel 4:64 i den civile lovbog. Hvis en efterkommer påberåber sig tvangsarv, betragtes vedkommende ikke længere som arving, men derimod som kreditor.

4 Hvis der ikke findes en dødsbodsdisposition, hvem arver så, og hvor meget?

I mangel af et testamente gælder følgende principper for de forskellige scenarier:

Hvis afdøde var ugift og ikke havde børn, er det i princippet vedkommendes forældre, brødre og søstre, der arver lige store dele, idet hver forælder altid arver mindst en fjerdedel.

Hvis afdøde var ugift og efterlader sig børn, deles boet ligeligt blandt børnene.

Hvis afdøde efterlader sig en ægtefælle og ikke har børn, arver den sidst levende ægtefælle hele boet.

Hvis afdøde efterlader sig en ægtefælle og børn, arver børnene og ægtefællen ligeligt, idet ægtefællen erhverver aktiverne i boet. Boet afvikles på vegne af ægtefællen. Hvert af børnene er som arvinger juridisk berettiget til et pengekrav mod den overlevende ægtefælle. Hvert barns pengekrav svarer til vedkommendes andel af boet. Dette krav bliver retskraftigt, hvis den overlevende ægtefælle erklæres konkurs eller pålægges gældssanering (se også loven om gældssanering for fysiske personer (*Wet schuldsanering natuurlijke personen*)), eller hvis vedkommende dør (artikel 4:13 i den civile lovbog).

Ægtefæller og registrerede partnere behandles på lige fod.

5 Hvilken myndighed er kompetent:

5.1 i arvesager?

5.2 til at modtage en erklæring om, hvorvidt de arveberettigede vedgår eller giver afkald på arven?

5.3 til at modtage en erklæring om, hvorvidt de arveberettigede vedgår eller giver afkald på legatet?

5.4 til at modtage en erklæring om, hvorvidt de arveberettigede vedgår eller giver afkald på tvangsarven?

Notaren er den kompetente myndighed i Nederlandene med hensyn til arveret. Parterne kan frit vælge notar uanset afdødes sidste bopæl.

En arving har tre muligheder. Hvis arvingen ønsker blot at vedkende sig arven, kan vedkommende gøre dette implicit eller udtrykkeligt uden særlige formaliteter. Konsekvensen af at vedkende sig arven er, at arvingen overtager et ubegrænset personligt ansvar for eventuel gæld i boet. Arvingen kan dog begrænse sit ansvar ved udtrykkeligt at vedkende sig arven på den betingelse, at gælden i boet ikke overstiger det beløb, som vedkommende er berettiget til. Hvis arvingen ønsker at give afkald på arven eller vedkende sig den på den betingelse, at gælden i boet ikke overstiger det beløb, som vedkommende er berettiget til, skal vedkommende fremsætte en erklæring over for retten. I sidstnævnte tilfælde fastsætter retten en tidsfrist for, hvornår vedkommende skal vedkende sig arven.

Legatar kan accepteres eller afvises uden særlige formaliteter. I henhold til nederlandsk lovgivning er begrænset accept ikke mulig, hvis der er tale om et legat.

En legal arving kan give afkald på sin ret til tvangsarv ved blot at undlade at gøre krav på den. Lovgivningen indeholder ikke bestemmelser om særlige erklæringer til dette formål. Hvis en legal arving giver afkald på tvangsarv, er det muligt at formulere dette i en erklæring.

6 En kort beskrivelse af proceduren ved dødsbobehandling i henhold til national lovgivning, herunder opløsning af boet og fordeling af aktiverne?(dette omfatter oplysninger om, hvorvidt proceduren ved dødsbobehandling indledes af retten eller en anden kompetent myndighed ex officio)

I de fleste tilfælde er det mest hensigtsmæssigt at gøre brug af en notar ved afvikling af et bo, navnlig hvis der foreligger en ægtepagt eller et testamente. Hver af arvingerne eller en eventuel testamentsindsat eksekutor kan gøre brug af en notar i Nederlandene. Parterne kan frit vælge notar uanset afdødes sidste bopæl. Notaren hjælper arvingerne med at opgøre boet. Han fastlægger, hvem arvingerne er, hvorefter han kontrollerer, om der foreligger et testamente, og rådgiver arvingerne om, hvorvidt de skal vedkende sig arven, eller om det ville være bedst for dem ikke at gøre det. Desuden udarbejder han en opgørelse af boet og fordelingen af det. Han kan endvidere hjælpe dem med at overholde deres skatteforpligtelser. Kun i nogle få situationer inddrages retten ved afvikling af et bo. Dette kan forekomme, hvis afviklingen anfægtes, eller hvis en af arvingerne ikke kan varetage sine egne interesser (f.eks. fordi vedkommende er mindreårig).

7 Hvordan og hvornår bliver en person arving eller legatar?

I Nederlandene er der ikke fastsat bestemmelser om domstolsprocedurer. I stedet anvendes en boopgørelse (*Verklaring van Erfrecht*), se artikel 4:188 i den civile lovbog, som udstedes af den nederlandske notar (se artikel 3:31 i den civile lovbog) til alle berørte parter, dvs. arvingerne. Den testamentsindsatte eksekutor kan også anmode om en boopgørelse. I boopgørelsen anføres notaren navnene på de personer, der har ret til arven, deres andele af den og, hvis

det er relevant, navnet på den testamentsindsatte eksekutor. Ved hjælp af boopgørelsen kan arvingerne/den testamentsindsatte eksekutor identificere sig selv over for boets debitorer, ligesom de kan få adgang til bankkontosaldi osv. Der kræves et notarialdokument for at overdrage fast ejendom eller en ret til fast ejendom til en af arvingerne.

8 Hæfter arvingerne for afdødes gæld, og i givet fald på hvilke betingelser?

Hvis en arving vedkender sig en arv betingelsesløst, påtager vedkommende sig det fulde ansvar for afdødes gæld (artikel 4: 182 i den civile lovbog). Hvis vedkommende vedkender sig arven under forbehold af boopgørelsen, er arvingen kun ansvarlig for gælden i det omfang, at den dækkes af de aktiver i boet, som arvingen har ret til. Han eller hun kan ikke holdes personligt ansvarlig.

9 Hvilke dokumenter og/eller oplysninger kræves der sædvanligvis for at få registreret rettigheder over fast ejendom?

Boopgørelsen kan optages i det offentlige register over fast ejendom. Der kræves et separat notarialdokument at overdrage retten til fast ejendom eller andre rettigheder i forbindelse hermed.

9.1 Er det obligatorisk at udpege en bobestyrer eller obligatorisk efter anmodning? Hvis det er obligatorisk eller obligatorisk efter anmodning, hvilke foranstaltninger skal der så træffes?

I nederlandsk lovgivning findes der ingen bestemmelser om obligatorisk udpegelse af en bobestyrer.

9.2 Hvem har beføjelse til at realisere dispositionen og/eller til at bestyre boet?

Testatorer kan i deres testamente udpege en eksekutor, som afvikler boet. Hvis en arving vedkender sig arven under forbehold af boopgørelsen, kan retten udpege en særlig bobestyrer.

9.3 Hvilke beføjelser har en bobestyrer?

Den testamentsindsatte eksekutor har normalt kun begrænsede beføjelser i henhold til artikel 4:144 i den civile lovbog. Han eller hun kan forvalte boet og afvikle gælden i det. Testatorer kan give den testamentsindsatte eksekutor flere rettigheder, f.eks. med hensyn til overdragelse af aktiver i boet uden arvingernes tilladelse. Hvis den testamentsindsatte eksekutor udpeges som særlig eksekutor (den kurator, der afvikler boet), kan vedkommende overdrage aktiver og træffe alle afgørelser om fordeling af boet.

10 Hvilke dokumenter udstedes der i henhold til national lovgivning typisk under dødsbobehandlingen eller ved dens afslutning for at dokumentere de arveberettigedes status og rettigheder? Har de særlig beviskraft?

Arvingerne kan enes om et dokument vedrørende fordeling i form af et notarialdokument. Dette kræves, hvis en arving ikke har rets- og handleevne (fordi vedkommende er mindreårig eller på grund af konkurs/betalingsstandsning). I Nederlandene kræves der et notarialdokument for at overdrage fast ejendom eller andre rettigheder i forbindelse hermed, se svaret på spørgsmål 7 ovenfor. I andre tilfælde kræves der intet dokument vedrørende fordeling af boet.

Boopgørelsen er tilstrækkelig i forbindelse med overdragelse af aktiver, herunder bankkonti og løsøre i øvrigt.

Sidste opdatering: 12/09/2018

De nationale sprogudgaver af denne side vedligeholdes af EJM-kontaktpunkterne. Oversættelserne er lavet af Europa-Kommissionen. Eventuelle ændringer af originalen, som de kompetente nationale myndigheder har lavet, er muligvis ikke gengivet i oversættelserne. Hverken ERN eller Kommissionen påtager sig noget ansvar for oplysninger og data, der er indeholdt i eller henvises til i dette dokument. Med hensyn til de ophavsretlige regler i den medlemsstat, der er ansvarlig for nærværende side, henvises der til den juridiske meddelelse.